

маленко, спи, ты си уморенъ, азъ съня ти не побърквамъ никога.

„Славѣя пѣй зарад мен, отъ сичкытѣ птички той най-добрѣ пѣй. Кацналь на храсть, пълни джбравата съ таквызи милы пѣсны, като моята свѣтлина. Тогаз пѣй той, когато росата са спуща излѣка и покрыва цвѣтіята, и когато сичко е тихо и мирно въ моята царщина.

Като динеръ
Фолклоръ
Бѣлъга.

Боянъ былъ даровито момче: остроуменъ былъ, памѣтенъ и много досѣтливъ; на гледъ былъ хубавичъкъ и вѣселъ; а обноскытѣ му, кога не былъ разлютенъ, были толкоз ревнивы, щото, който са разговореше веднажъ, дважъ съ него, обикваше го отъ сърце.

Като ималъ таквызи дарбы и толкоз подадене, едно само му бъркало: за най-малко нещо расърдвалъ са, кинвалъ и тогаз правялъ слѣпишкомъ сичко, което може челѣкъ въ гнѣва си да стори.

Кога былъ съ другаритѣ си на игра, отъ